

Rond de Schutsboom

**Periodieke uitgave van:
Heemkundige kring “De Vyer Heertganhgen”**

Jaargang: 31 nr. 1

Rond de Schutsboom

Periodiek van:

Heemkundige kring "De Vyer Heertganghen"

Redactie: Jan v. Eijck
Jef van Gils
Jan Pieterse
Thijs Kemmeren
Norbert de Vries

Layout: Aschwin Wijdemans

Secretariaat: Nieuwe Rielseweg 41-43
5051 PD Goirle
Tel: 013 - 534 89 72

Jaargang 31 nr.1

mei 2011

pagina

In memoriam Geert van Ostaden	2
Boekillustraties (1944) als vroeg werk van Cees Robben	3
Een Friese klokkenstoel	6
Goirles portret 214	11
Frans Jochems (1927-2010): alle Goirlenaren donateur	
Waar rook is was vuur	15
Brabants bont 'ne boerezaddoek vol	16
Oorlogsschriftje Anneke Vromans	18
Café Mozes	21
Steenen paalen & een reij boomen	29
De Voorhei in de jaren vijftig	33
Bezoek Commissaris der Koningin aan Goirle	38

In memoriam Geert van Ostaden

Peter Kolen belde mij in de vroege ochtend van vrijdag 11 maart 2011 met ontstellend en schokkend nieuws: Geert van Ostaden is overleden.

Nu weer Geert van Ostaden, 55 jaar slechts. Het Goirles Belang van woensdag 16 maart 2011 heeft fors wat aandacht besteed aan het zo plotseling overlijden van Geert. Maar je schrikt je ook te pletter. Niemand zag dit aankomen en er was kennelijk ook geen aanleiding vanuit het verleden.

“Geert”, aldus de aanhef van het artikel van Ben Loonen, was een socialist in hart en nieren, imker en aardig mens”. Guitig kijkt hij je aan vanaf de foto, met z’n grappige brilletje, z’n petje en z’n geruite boezeroen. Ook mijn zus Wilma heeft het in haar column *“Schaal van Richter”* over Geert, en ook Marc Appels in zijn rubriek *“Terug naar Goirle”*. Ze waren klasgenoten. Ieder besteedt op zijn/haar manier aandacht aan dit uitermate trieste nieuws. Al jaren

was Geert actief bij ons Heem. Hij was onze imker met Gerard Weterings, hielp mee in de kruidentuin en assisteerde in het museum. Geert was aardig, vriendelijk, behulpzaam, dronk geen koffie maar thee, en hij had een eigen specifieke mening. We zullen zijn statige stoere hoge fiets missen met daarop geplakt de rode tomaat van zijn partij. Zwarte fiets met rode stip aanwezig, Geert is er! Geert was SP’er in hart en nieren en dat droeg hij uit, maar hij drong nooit aan. Hij was gedreven, maar nooit opdringerig. Eigenlijk was hij in het debat opvallend mild en zocht naar consensus. Hij was een debater, maar geen drammer; hij was steeds op zoek naar de juiste argumenten. Hij kreeg bij de Statenverkiezingen maar liefst 300 voorkeursstemmen en dat zegt iets over zo’n man en de wijze waarop velen over hem denken. Men gunde hem een zetel bij de Provinciale Staten. *“Het is gebeurd, het is voorbij”*, aldus Hein Quinten, de titel van een recent door hem ten doop gehouden boek. Dat geldt hier wel erg letterlijk, 55 jaar en dan te moeten opmerken: het is gebeurd het is voorbij. Het zou niet moeten mogen. Ik zou Onze Lieve Heer zo nu en dan wel eens de gele en/of rode kaart willen geven voor onsportief gedrag, maar ja! Geert was wars van luxe, dat kwam in zijn vocabulaire niet voor. Uit principe reed Geert geen auto. Hij leek de rust zelve, maar dat was, aldus zijn vrouw Johanneke, uiterlijke schijn. Hij kon toch behoorlijk gestrest zijn en hij kon zich erg opwinden over zaken. Maar dat deed hij thuis in de beslotenheid van zijn gezin en de huiskamer. Johanneke moest hem kennelijk wel vaker tot rust en kalmte manen.

Geert was gedreven en gedrevenheid gaat meestal niet zonder emotie. Overigens was Geert naar buiten toe, en in het openbaar toch anders, meer beheerst. Wel kon Geert zo nu en dan wat gekweld voor zich uit staren en als je met hem een gesprek aanging over maatschappelijk noden, dan nam hij een aanloop in woord en gebaar...en er kwam altijd een verstandige opmerking. Geert was mild en schold niet op de maatschappij, alhoewel hij het vaak niet eens was met maatschappelijke stromingen.

Onze Geert, we zullen hem missen. De nieuwe bijenstal is bijna klaar. Geert zei het vaak zelf: *“dat is geen stal, maar een chalet”*. We hebben er inmiddels een naam voor bedacht : *“GEERTSTAEDE!”*

Als de bijen gonzend uitzwermen, zullen ze het ongetwijfeld over Geert hebben.

Ze waren zijn lievelingsdieren en hij sprak er graag en met de nodige kennis over.

Geert leefde slechts van 21 januari 1956 tot 11 maart 2011, maar we zullen onze heemcollega nooit vergeten. .... Geert het ga je goed daarboven ver weg.

Bernard Robben.

Boekillustraties (1944) als vroeg werk van Cees Robben

Bij het opschonen van de bibliotheek van de heemkunde-kring in Hilvarenbeek viel daar een stapeltje boeken uit de gratie. Ik heb de onhebbelijke gewoonte om daar altijd even in te grasduinen. En jawel, ik zag een interessant boek om mee naar Goirle te nemen:

Arnaud van der Ven Jr., *3 Jaar Voetbalconcentratie*, met een voorwoord van K.J.J. Lotsy; drukkerij Henri Bergmans NV Tilburg, z.j., 132 blz., geill.

Het boek gaat over het vak voetbaltrainen. Arnaud van der Ven, voor intimi in Tilburg Naud van der Ven, was 3 jaar voetbaltrainer van Willem II in de jaren 1940-1943. Hij kreeg Willem II weer in de lift. Nadat het eind jaren '30 diep in de put had gezeten, bracht Naud van der Ven Willem II weer in de spits van de Zuidelijke Afdeling (er waren toen twee competities in Nederland)! En dat lukte hem met overtuiging: slechts 13 van de 100 wedstrijden tussen 1941-1944 verloor Willem II! Vandaar dat die cijfers de kافت van het boek ook sieren, 100:13 (zie afb.).

Het boek zelf moet van 1944 dateren. Er zitten voorin twee losse zwart-wit foto's geplakt, één van Karel Lotsy (die het voorwoord schreef) en één van Arnaud van der Ven zelf. Karel Lotsy was destijds een fenomeen als sportleider en KNVB-bestuurder, zeg maar de Rinus Michels van vóór de oorlog! En helemaal voorin op het binnenschutblad staat onderaan: *Illustraties: C. Robben; omslag: F. van Uden*. Hé, dacht ik: dat moet Cees Robben zijn, jawel, je kunt het

...in de onderste helft van de ranglijst te bengeien...

...een der steunpilaren...

...een koude douche...

een beetje aan zijn tekeningetjes zien! Liefst 76 staan er, lukraak tussen de tekst van het boek van 132 bladzijden! Ik vond een stukje op internet van een columnist van De Volkskrant (uit 2001), Paul Onkenhout. Hij schreef daarin: "In het even pretentieuze als kneuterige boek van Arnaud van der Ven over de gloriejaren van Willem II, staan van drie fijne, lullige tekeningetjes....".

En inderdaad: de illustraties in het boek zijn heel simpel, met droge humor, cartoons die te kust en te keur de tekst ondersteunen. Zie de voorbeelden! Soms zijn bekende gezegdes plastisch uitgebeeld (dat varkentje wassen, een koude douche, etc), soms zijn uitdrukkingen letterlijk weergegeven (te grote broek aan, een steunpilaar, etc).

"Die Arnaud van der Ven heeft evengoed wel wat te melden", zo schrijft de columnist Onkenhout. Want het is een van de eerste boeken die zijn geschreven over het belang van tactiek in de sport. Tot dan ging het allemaal nog over techniek, techniek en nog eens techniek.

Maar Naud van der Ven beweerde dus als een van de eersten in Nederland dat de techniek wel in orde moest zijn, maar dat dan de leider/trainer de aangewezen persoon was om zich met tactiek in te laten en dat hij daar grote successen mee kon boeken. Of het nu ging om concentratie, mentale voorbereiding of om het systeem 4-4-2 of 4-3-3-, je moest een club systematisch begeleiden. Dan kon je succes boeken. Opbouw, Training en Systemen, dat was zijn credo!

Ik laat het boek hier in ons heemblad eens de revue passeren, niet voor de sport, maar om het vroege werk van Cees Robben eens te laten zien, zijn "jeugdzonden" zal ik maar zeggen. Het toeval wilde namelijk dat die Naud van der Ven (1905-1993) architect en ingenieur was bij de Tilburgse Waterleiding, waar Cees Robben (1909-1984) op de administratie werkte.